

Da der imidlertid, som alt i Indledningen angivet, ifølge nærværende Udkast ikke er regnet paa at give Militairarbejderne nogen forudgaaende Indøvelse i Fredstid, maa man, forat Arbejdscolonner, dannede af dette Mandskab, skulle kunne anvendes med den tilbørlige Nytte, både herpaa ved andre Midler. Det vil derfor ikke alene være nødvendigt, at Colonnerne ved indtrædende Krig strax kunne organiseres under en fast Commando og med det behørigte Antal, saavidt muligt, arbejdskraftige Føerere; men det vil tillige være en meget væsentlig Fordeel, om der ved hver mindre Arbejdsdeling (for hver 6—8 Mand) af samme kan ansættes en i Ingenieur tjenesten noget øvet Formand. Man har derfor i nærværende Udkast bragt i Forslag:

at der ved Ingenieurtropperne tildeles et saa stort Antal Recruter den af Forsvarscommissionen foreslaaede, kortere Uddannelse paa 5 Maanedes, at ikke alene Infanteribataillonerne af Linien, Reserven og Forstærkningen deraf kunne forsynes med det paaregnede Antal Pionerer, men at der desuden kan have en passende Styrke af dette Mandskab til Anvendelse i Arbejdscolonnerne; samt:

at den hele, saaledes uddannede Styrke af Pionerer organiseres som en Bataillon, Reservebataillon, paa 4 Compagnier, hvis Cadrer, om end selvfølgelig i langt mindre Omfang end ved Liniebataillon, maae være tilstede i Fredstid, forat den ved indtrædende Krig siebliffelig kan formeres og ved Indkaldelse saavel af sit eget Mandskab som af det fornødne Antal Militairarbejdere udvikle Arbejdscolonnerne.

Den samlede Styrke af disse ansættes til 2 til 300 Pionerer og 12 til 1800 Militairarbejdere.

Foruden de ovennævnte Afdelinger, nemlig de 9 Liniecompagnier og 4 Reservecompagnier, behøve Ingenieurtropperne, ligesom enhver anden Vaabenart paa Krigsfod, en Depotafdeling. Den formeres som 1 Compagni ved Udskillelse fra samtlige Compagnier og indbefatter ikke blot Mandskabsdepot og Recrutfkole, men tillige Hovedredskabsparken, der danner Reserven for Ingenieurtroppernes Feltparter.

Medens Reservebataillonens Ingenieurmandskab antages, som ovenfor bemærket, at kunne optaae den fornødne Uddannelse i en 5 Maanedes Skole, vil Liniebataillonens Mandskab ikke kunne blive tilstrækkelig uddannet og indøvet paa kortere Tid end mindst 21 Maanedes, saaledes som det nedenfor nærmere vil blive paavist. Ifølge det i nærværende Plan fastholdte Princip, hvorefter den faste Tjenestetid erstattes ved en firdobbelte Affortning i den hele Værnepligtstid, vil det førstnævnte Mandskabs Værnepligt altsaa være i 14 Aar og 4 Maanedes, det sidstnævntes derimod kun i 9 Aar. Af det fuldt uddannede Mandskab vil der saaledes kun findes omtrent 1 Aargang i Forstærkningen, og denne maa tilligemed den Deel af 8de Aargang af Linien, der ikke allerede strax ved Formeringen af Feltcompagnerne indlemmes i disse, paaregnes til Erstatning for Afgang i deres Krigsstyrke. I Lighed hermed er der foreslaaet ei heller af det kortere uddannede Ingenieurmandskab at danne særegne Forstærkningsafdelinger. Ved Overgangen til Forstærkningen vedbliver derfor Mandskabet at henhøre henholdsvis til Linie- og Reservebataillon.

Forat tilvejebringe det til begge Batailloner fornødne Ingenieurmandskab saavel for Linie- som for Reservebataillonens Vedkommende (Menige, Undercorporaler og Befalingsmandselever) er det nødvendigt aarlig at udskrive 210 Recruter. Mødetiden er i Overensstemmelse med Forsvarscommissionens Forslag fastsat til Begyndelsen af Mai og den paatænkte Tjenestegang følgende:

Recruterne fordeles til Liniebataillonens Compagnier og gennemgaae ved disse i de første 5 Maanedes en Uddannelse som Menige. Ved Slutningen af dette Tidsrum udtages, om muligt ad Frivillighedens Vej, 24 Undercorporaler, af hvilke 12 paaregnes til Befalingsmandselever. De forblive til Tjeneste endnu 1 Aar forat uddannes henholdsvis i Undercorporals- og Corporalskolen. Af det øvrige Mandskab beholdes 96 til fortsat Uddannelse som Menige ligeledes i 1 Aar. Resten, der udgjør omtrent 75 Mand, hjemsendes derimod, og indtil 72 Mand af